

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΠΡΟΠΑΓΩΓΕΑ

Εν Ἑλλάδι	Δραχ. 10
Εν Τουρκίᾳ	1/2 τουρκικῆς λίρας
Εν τῇ ἄλλῃ ἀλλοδαπῇ	1/2 ἀγγλικῆς λίρας

Ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς πρώτης ἐκάστου μηνός.

ΑΓΩΝ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΩΝ ΗΘΙΚΩΝ ΚΑΙ ΥΛΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Κύριον ἄρθρον (Ὁ δλεθρος τῆς μεταναστεύσεως).— Μακεδονία (Ἡ ἐκστρατεία τῶν τουρκικῶν ἀρχῶν κατὰ τῶν Ἑλληνικῶν χωρμάτων καὶ οἱ Ρῶσοι).— Ἡπειρος. — Ἀγγέλματα καὶ Θρύλοι. — Βουλγαρικὰ ὁμολογία. — Τὰ ἐν Ἑλλάδι. — Ἐπιφυλλίς (Ἡ τῆς χθὲς καὶ ἡ τῆς αὔριον Βουλγαρία).

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ τῇ 20 Φεβρουαρίου 1908.

Νεκροταφεῖον ζώντων ἀπεκάλεσεν ὁ ἐν Μασσαλίᾳ Γεν. Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος κ. Ἡλίας Ζέγγελης τὸν Ἰσθμὸν τοῦ Παναμαῦ καὶ δι' ἐλπίων, ἀλλ' ἄδρῶν γραμμῶν, ἐξωγράφην ἀπαισίαν τὴν κατὰστασιν τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων, οὓς ὁ διδάσκαλος τοῦ χωρίου καὶ ὁ ἱερεὺς, ὁ εἰρηνοδίκης καὶ ὁ δικηγόρος, ὁ δῆμαρχος καὶ ὁ Εἰσαγγελεὺς καὶ ὁ Νομάρχης, ὁ βουλευτὴς καὶ ὁ ὑπουργὸς ἀφῆκαν ἐρμαιοὺς εἰς τὴν αἰσχίστην καὶ ἀτιμωτάτην πλεονεξίαν τῶν πολυωνύμων μεσιτῶν καὶ πρακτόρων ἀτιμωτοῦ καὶ βιομηχανικῶν ἐταιρειῶν, ὅπως ἀγάγῃσιν αὐτοὺς ὡς ἀληθινὰς ἀγέλας εἰς τὸν θάνατον.

Ἄλλ' ἀτυχὸς δὲν εἶναι τοῦτο μόνον. Εἴναι ἀδύνατον νὰ πιστεύσῃ τις, ὅτι τὴν ἑλληνικὴν φυλὴν ἐπέλειπεν ἡ ὁμολογημένη αὐτῆς εὐφυία καὶ σύνεσις, καὶ νὰ παραδεχθῇ, ὅτι ἡ ἀληθινὴ αὐτῆς ἐξόδος τῶν ἐργατικῶν υἱῶν τῆς Ἑλλάδος εἰς ἀπωτάτας καὶ ἀγνώστους χώρας κυρίαν καὶ μόνην αἰτίαν ἔχει τὴν ἐμφυτον εἰς τὸν ἄνθρωπον, μάλιστα δὲ εἰς τὸν Ἕλληνα, μακίαν τοῦ ἐκ τοῦ παραχρῆμα πλουτισμοῦ. Ὅχι! τὴν μακίαν ὑπεξέκαυσεν ὁ δόλος καὶ ἡ ἀπάτη ἀδελφῶν ἀσκούμενα κατὰ τῶν εὐπίστων χωρικῶν τῆς Ἑλλάδος, ὑπάρχουσι δὲ βάσιμοι πληροφοροί, ὅτι πολλὰ τοῦ τῆς ὥραιας ἡμῶν πατρίδος, τῆς εὐλογημένης χώρας τοῦ λαμπροῦ ἡλίου καὶ τῆς δροσερᾶς θαλασσίας αὐρᾶς, τὸ ἔργον τὸ ἐπονειδιστὸν τοῦ ἀπατεῶνος εὐρίσκει συνεργοὺς καὶ συμμέτοχους τῶν αἰσχίστων κερδῶν τοὺς δημάρχους, τοὺς ἱερεῖς καὶ τοὺς διδασκάλους, ἵνα μὴ καταλείψωμεν εἰς τούτους καὶ ἄλλην τινὰ τάξιν ἀνθρώπων ἐπαγγελλομένων τὸ ἐπάγγελμα τῆς σωτηρίας τῆς πατρίδος.

Ἡ καθ' ἐκάστην ἐβδομάδα συσώρευσις εἰς τοὺς ἑλληνικοὺς λιμένας τῶν ἀνθρωπίνων αὐτῶν ποιμνίων, ἅτινα ἀγονταὶ εἰς τὰ ἔλλα τοῦ Παναμαῦ ὡς ἀσυνείδητα σφάγια τοῦ κυτρίνου πυρετοῦ καὶ τῆς φθίσεως ἡ ἀποδιβάλλονται εἰς τοὺς λιμένας τῆς Νέας Υόρκης, ὅπως ὕστερον παραδοῦσιν εἰς τοὺς δημίους τῆς ἐλευθερίας τῶν, τοὺς μεσίτας καὶ πράκτορας τῶν σιδηροδρομικῶν ἐταιρειῶν, ὁ δαιμόνιος οἱστρός ὁ ἀποδύων τὰ πλήθη ταῦτα ἀπὸ χώρας, ἐν ᾗ ἐγεννήθησαν αὐτοὶ καὶ ἐτάφησαν οἱ πατέρες τῶν, ἐν ᾗ ἤκουσαν τὰ πρώτα γλυκύτατα φελλίσματα τῶν τέκνων τῶν, ἐν ᾗ ἡ πεῖνα εἶναι ἀγνώστου καὶ ἡ γυμνητεία ἀπιστευτοῦ διὰ πάντα θέλοντα νὰ ἐργασθῇ, ὁ οἱστρός οὗτος εἶναι ἐντελὲς ἀνεξήγητος, ἀν μὴ προϋποθέσωμεν ὀργανωμένην τὴν ἀτιμὸν κατήχησιν, ὅτι ἐκεῖ, ἐν τῇ ἰσχυρῇ τοῦ Παναμαῦ καὶ ἐν τοῖς ὁδοῖς τῆς Ν. Υόρκης καὶ τῶν ἄλλων ἀμερικανικῶν μεγαλοπόλεων, ἡ εὐρωσι τὸν ἐπίγειον παράδεισον καὶ ὅχι τὸν πυρετὸν καὶ τὴν φθίν, τὸν ἀνδραποδισμόν καὶ τὴν χλεύην τῶν ἀγυπαίδων καὶ ὅτι ὁ ἐπιστρέψωσιν εὐδαίμονες καὶ ἐπιφθονοί.

Πόσον εὐδαίμονες ἐπιστρέφουσιν οἱ ἀτυχεῖς οὗτοι ἄνθρωποι, γράφει ἡ ἔκθεσις τοῦ ἐν Μασσαλίᾳ Προξένου. Δελεασθέντες ὑπὸ τῆς ἐλπίδος τοῦ αἰνιδικοῦ πλουτισμοῦ καὶ ἐξαπατηθέντες ὑπὸ τῆς ψευδοστάτης προσφορᾶς ἀδαπάνου μεταβάσεως εἰς Παναμᾶν ἀφυπνίζονται τοῦ γλυκύτατου ὀνείρου εὐθὺς ἀπὸ τῆς ὥρας τῆς ἀποδιβάσεως. Ἀγονταὶ ἀμέσως εἰς τὰ ἔλλα καὶ παραδίδονται εἰς τοὺς ἐπιστάτας τῶν ἐκτελούμενων ἔργων ἀνεὺς ὑπερβολῆς κτηνῶν δίκην. Ἐκ τοῦ μισθώματος παρέχονται αὐτοῖς μόνον τὰ πρὸς ζωάρκειαν — καίτοι καὶ τοῦτο, εἰ δυνατόν ἦτο νὰ ζήσῃ ὁ ἄνθρωπος

χωρὶς τροφῆς, θὰ ἤρουντο νὰ δώσωσιν αὐτοῖς — τὸ δὲ λοιπὸν κρατεῖται πρὸς πληρωμὴν τῶν ἐξόδων τῆς μεταβάσεως.

Ἐργασία κοπιωδεστάτη καὶ πολὺ ὥρος, δίδεται κακίστη, τροφὴ ἀνεπαρκής, ὕπνος ἐν ξυλοκίστοις καλύβαις καὶ σκληρὰς προχείροις. Ἡ πᾶσα ζωὴ ἐν τῷ μέσῳ τῶν διαδοχικῶν ἐκείνων ἑλῶν, πάντα ταῦτα καθιστῶσιν ἀδύνατον τὸν βίον καὶ θαυμά θεωρεῖται, ἐὰν ὁ τοιοῦτος ἐργάτης δυνήθῃ νὰ ἐπιζητῇ πέραν χρονικοῦ διαστήματος διμήνου, ἀποβαίνει δὲ φύσει ἀδύνατον οἱ ἐπιβιόντες νὰ μὴ προσβληθῶσιν ὑπὸ τῆς φθίσεως.

Οὕτω ἡ παγκοσμία θαλασσία ὁδὸς, ἣν ἀνείρουν εἰς τὰς οἰκουμένικας συναλλαγὰς οἱ Ἀμερικανοί, θεμελιούται μετὰ σάρκα καὶ ὅσῳ καὶ πηγνύεται μετὰ ἑλληνικὸν αἷμα. Ἀλλὰ τὰ τέκνα τῆς Ἑλλάδος ἦσαν ἀξία κρείσσονος τύχης, ἢ νὰ καταστῶσιν εἰλωτες, ἀληθινὰ ἀνδράποδα τῶν βυρπαρωτάτων κερδοσκοπῶν.

Τίνες οἱ κύριοι ὑπαίτιοι καὶ οἱ ἀληθινοὶ ὑπεύθυνοι τῶν φρικτῶν καὶ ἀπαισιωτάτων ἐκατομῶν τούτων;

ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

Ὁ ἀστεῖος πόλεμος κατὰ τῶν ἑλληνικῶν χωρμάτων, λευκοῦ καὶ κυανοῦ, εἰσηγγέσει τῶν Ρώσων. — Διαταγὴ νὰ ἰλλαχθῶσιν αἱ κυαναὶ ἐπιγραφαί.

Ἐπιστέλλουσιν ἡμῖν ἐκ Θεσσαλονίκης.

Ὁ διερχόμενος ἐν Μακεδονίᾳ ἐθνικὸς ἀγὼν εἶναι τῷ ὄντι τραγικὸς καὶ διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν, καὶ διὰ τὴν ἀναισθησίαν καὶ ἀδικίαν, μετ' ἧς διεξάγεται ὑπὸ τῶν πολεμίων ἡμῶν καὶ δι' ἄλλους ἀόμην πολλοὺς λόγους, οὓς ἐνταῦθα περὶ λέγουμεν, διότι δὲν πρόκειται περὶ αὐτῶν. Ἐμφανίζετο δ' ὁμοῦ ἐνίοτε καὶ τινες περιπτώσεις, αἵτινες εὐλόγως προκαλοῦσι τὸ μερίδιμα ἡμῶν εἰς τὰ χεῖλη καὶ πληροῦσι πρὸς στυγὴν τὴν ψυχὴν ἡμῶν θυμῶν διακατασχέτου.

Τοιαύτην περίπτωσιν ἔχομεν αὐτὰς τὰς ἡμέρας χάρις εἰς τὴν ἀπροσδόκητον, πρωτοφανῆ καὶ πρωτακουστον ἀστυνομικὴν διαταγὴν, καθ' ἣν οἱ καταστηματαρχαὶ τῆς πόλεως ἡμῶν ὑποχρεοῦνται νὰ ἀντικαταστήσωσι τὰς κυανολεούκας ἐπιγραφὰς τῶν καταστημάτων αὐτῶν δι' ἄλλων ἄλλὰ χρώματα φερουσῶν. Ἡ διαταγὴ ἐδόθη ἀστυνόμενῳ. Κατεβιβάσθησαν λοιπὸν αἱ σανίδες, ἐπ' ὧν αἱ ἐπιγραφαί, καὶ ἐπεγρίθησαν δι' ἄλλων χρωμάτων καὶ ἀπληθεύθησαν οὕτω τὰ κυανὰ καὶ λευκὰ χρώματα.

Τοιοῦτον εἶναι τὸ νέον τῆς ἀστυνομίας ἡμῶν διάβημα, ὅπου ἔδωκεν ἀφθονον δὴν εἰς κρίσεις καὶ εἰς συζητήσεις.

Εὐλόγως δὲ ἐρωτῶσι πολλοὶ διὰ τίνας ἄρα λόγους ἡ ἀστυνομικὴ ἀρχὴ προέβη εἰς τὴν διαταγὴν ταύτην καὶ τί ἄρα γε ἐπεδίωξεν; Τίς δὲ ἡ ἀφορμὴ καὶ ὁ σκοπὸς αὐτῆς; καὶ τῆς ἐπιμονῆς εἰς τὴν ἀμείνον καὶ ταχεῖαν ἐκτέλεσιν τῆς διαταγῆς ταύτης;

Νὰ φαντασθῶμεν, ὅτι οἱ Τούρκοι ἠθέλησαν οὕτω νὰ καταπνίξωσι τὸ ἐθνικὸν αἰσθητὴ τῶν Ἑλλήνων καταστηματαρχῶν καὶ τῆς Θεσσαλονίκης καὶ τῶν Ἑλλήνων κατοικῶν αὐτῆς, τῶν ὁρῶντων τὰς κυανολεούκας ἐπιγραφὰς καὶ κρατούντων ἐκ τῆς θύρας αὐτῶν (ὡς λέγουσι τινες) τὸ ἐθνικὸν αὐτῶν αἰσθητὴ, δὲν τολμῶμεν. Τοιαύτην καὶ τοσαύτην ἀπερσεφίαν καὶ ματαιοπονίαν, ἵνα μὴ τι ἄλλο εἴπωμεν, ἡμεῖς τοῦλάχιστον δὲν ἀποδίδομεν οὕτε εἰς τὴν γενικὴν διοικήσιν τοῦ βιλαετίου ἡμῶν Ρεσούρ πασᾶν, οὕτε — πολλὸν περισσότερο — εἰς τὸν περιουστάτον ἀληθινὸς γενικὸν ἐπιθεωρητὴν Χιλιμή πασᾶν. Διότι εἰμεθα ἀκράδαντος πεπεισμένοι, ὅτι τόσον ὁ εἰς ὅσον καὶ ὁ ἕτερος γνωρίζουσι καὶ δύνανται νὰ προλῶσιν, ὅτι διὰ τοιοῦτων μέτρων τὸ ἐθνικὸν αἰσθητὴ τῶν Ἑλλήνων τῆς Θεσσαλονίκης καὶ τῶν Ἑλλήνων τῆς Μακεδονίας, βαθυτάτας ἔχον τὰς ρίζας τοῦ εἰς αὐτὴν τὴν ψυχὴν καὶ τὴν καρδίαν ἀπὸ αἰώνων ἡδὴ μακρῶν, δὲν ποιεῖται, δὲν καταπνίγεται, δὲν ἐκρίζεται καὶ δὲν ἐξαφανίζεται. Τούναντιον ἐνισχύεται καὶ μεγαλύνεται καὶ κραταίoudται, ἐξαγριούται δὲ μάλλον ἢ τιθασεύεται.

Ἰσως ὅμως — λέγουσι τινες — οἱ Τούρκοι θέλουν, οἰοῦναι νὰ σιτισθῇ τὴν ἑλληνικὴν ψυχὴν, ἣν παρέχει ἡ πόλις εἰς πάντα τὸν ἐπισκεπτόμενον αὐτὴν μετ' ὅλων τῶν πλῆθος τῶν ἀλλοφώνων κατοικῶν αὐτῆς, τῶν Ἑβραίων κυρίως καὶ τῶν Τούρκων. Ἀλλ' ἐπρεπε τότε νὰ ἀπαγορεύωσιν αὐτῶς τὰς ἑλληνικὰς ἐπιγραφὰς, οὐχὶ δὲ τὰ κυανολεούκα χρώματα αὐτῶν, ἅτινα εἰρήσῃ καὶ τοῦτο, οὐδέ-

μία ἀστυνομικὴ διαταγὴ ἄχρι τοῦδε ἀπηγόρευεν. Τοιαύτη δ' ὅμως διαταγὴ οὐτε δίδεται οὐτε ἐκτελεῖται, διότι ὅπως δὲν δύνανται νὰ ἀπαγορεύωσιν εἰς ἡμᾶς νὰ λατρεύωμεν τὸν Θεὸν ἡμῶν ἑλληνιστί, νὰ διδάσκωμεν τὰ τέκνα μᾶς τὴν ἑλληνικὴν παιδείαν καὶ γλῶσσαν, νὰ συναλλάσσωμεθα ἑλληνιστί, οὕτω δὲν θὰ τολμήσωσι βέβαια νὰ μᾶς ὑποχρεώσωσι νὰ ἀπαρτίσωμεν τὰς ἑλληνικὰς ἐπιγραφὰς, τὰς ἀνω τῶν θυρῶν τῶν καταστημάτων μᾶς. Ἐφ' ὅσον δὲ δὲν ἀφαιροῦνται αἱ ἐπιγραφαί, τίνα λόγον ἔχει ἡ ἀπάλειψις τῶν κυανῶν καὶ λευκῶν χρωμάτων; Ὁ ἀκαταφαίνεται διὰ τῆς ἀπαλείψεως αὐτῶν, ὅτι οἱ Ἕλληνες κατοικοὶ τῆς Θεσσαλονίκης εἶναι ὀλίγοι ἢ δὲν ἑλληνοφρονοῦσιν; Ὁ ἀκαταφαίνεται οἱ καταστηματαρχαὶ καὶ ὅτι παύσει τοῦ λοιποῦ νὰ διατρανῶσιν, ὅπου καὶ ὅποτε πρέπει, τὴν ἑλληνικὴν αὐτῶν κατήγησιν, τὴν ἑλληνικὴν συνείδησιν, τὴν ἑλληνικὴν καρδίαν; Ἡ δὲ μετατρέψουσι τὴν ἀμετάστρεπτον αὐτῶν ἀπόφασιν, ἣν ἔχουσι πάντες, μικροὶ καὶ μεγάλοι, ἐπιστημοὶ καὶ ἀσχημοὶ, γυναῖκες καὶ ἄνδρες, παῖδες τῶν σχολείων καὶ γέροντες, ὧν πρὸ τῶν ποδῶν χραίνει ὁ τάφος, νὰ ὑπερασπίσωσι τὴν κινδυνεύσαν πατρίδα τῶν καὶ νὰ ἀγωνισθῶσι ψυχῇ τε καὶ σῶματι ὑπὲρ βωμῶν καὶ ἐστιῶν, βέλαιοι ὄντες, ὅτι θὰ κατισχύσῃ τέλος ἡ δικαιοσύνη καὶ θὰ ἐπικρατήσῃ ἡ ἀλήθεια καὶ θὰ παταχθῇ ὑπ' αὐτῶν τῶν ἰδίων ἡ αὐθαρία καὶ ἡ βία τῶν κακούργων τῆς πατρίδος τῶν ἀπαιτητῶν;

Διὰ τοὺς λόγους λοιπὸν τούτους πιθανότερα φαίνεται ἡ γνώμη τινῶν, καθ' ἣν οἱ Ρῶσοι τῆς χωροφυλακῆς ἀξιωματικοί, — γνωστὸν δὲ εἶναι διὰ τὴν χωροφυλακίαν ἐν τῷ διαμερίσματι τῆς Θεσσαλονίκης διοικοῦσι Ρῶσοι ἀξιωματικοί — μὴ ἀνεχόμενοι τὴν ἐπικράτησιν τῶν Ἑλλήνων καὶ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ἐπίσαν τὴν διοικήσιν νὰ προβῇ εἰς τὸ διαβῆμα τοῦτο, νομίζοντες ἴσως ὅτι θὰ καταπτοῦσιν ἡμᾶς καὶ θὰ ἀπελπίσωσιν. Ἐπιδίδωκουσιν ἐν ἄλλαις λέξεσιν, ὡς γνωρίζομεν καὶ ἐξ ἄλλων αὐτῶν συστάσεων πρὸς τὰς τουρκὰς ἀρχάς, τὴν ἐφαρμογὴν μέτρων τυραννικῶν καὶ πιστικῶν ἐξ ἐκείνων, ἅτινα ἡ Κυβέρνησις αὐτῶν ἐφήρμοσεν ἐν Πολωνίᾳ. ἵνα καταπνίξῃ καὶ ἐλαττώσῃ τὸ ἐθνικὸν αἰσθητὴ, δὲν κατ' ὅπως δ' ὅμως. Διότι ἡ πίσσις καὶ ἡ αὐθαρέτος διοίκησις ἐξαγριώνει τοὺς λαοὺς, μάλιστα δὲ τὸν ἑλληνικόν. Περὶ τούτου καὶ ἡ ἀρχαία, κυρίως ὅμως ἡ νεώτερος ἱστορία παρέχει πολλὰ καὶ διδακτικὰ παραδείγματα, καθ' ἃ διὰ τῆς πίσεως, διὰ τῆς αὐθαρίας καὶ διὰ τῆς τυραννικῆς διοικήσεως ἐπὶ ἡλθον ἀποτελέσματα παντελῶς ἀντίθετα τῶν ἐπιθυμητῶν. Τὰ ἀποτελέσματα ταῦτα ἂν βέλῃσι πρὸ ὀφθαλμῶν οἱ Τούρκοι, ἂς ἀποκορῶσιν δὲ εἰσηγγέσει, αἵτινες ἐραυροῦμεν εἰς οὐδὲν ἄλλο συντελοῦσιν ἢ νὰ ὑποσκάψωσι τὴν καὶ ἄλλας καταρρέουσας ἀρχὴν αὐτῶν. Ἀς ἀφῆρσι δὲ πρὸ πάντων ἡρώους τοὺς Ἕλληνας, οἵτινες διὰ πολλοὺς λόγους ἐπιδιώκουσι τὴν σύμπραξιν καὶ τὴν συνεργασίαν μετ' αὐτῶν, προτιμῶσι δὲ τὴν τουρκικὴν ἐξουσίαν, τὸ γε νῦν ἔχον, ἵνα ἀντικρούσωσι τὴν σλαβικὴν ἐπιδρομήν, ἣν εὐλόγως θεωροῦσιν τὴν χειρίστην καὶ τὴν ἀπαισιωτάτην ἐθνικὴν συμφορὰν.

ΗΠΕΙΡΟΣ

Ἡ διὰδοσις ὅτι ὁ αὐτοκράτωρ Ρωσσελμος ὁ ἀπεσπεφθὴ τὴν Ἡπειρον. — Αἱ προστάσεις τῶν Τούρκων πρὸς ἐπεδιόρθωσιν τῶν ὁδῶν. — Αἱ ἐλπίδες τῶν Ἡπειρωτῶν. — Τὰ ἐν Χερσονήσῳ. — Ἐπιστέλλουσιν ἡμῖν ἐξ Ἰωαννίνων.

Ἡ ἐσχάτη διὰ τῶν ἐφημερίδων κυκλοφορήσασα εἰδήσις, ὅτι ὁ Γερμανὸς Ἀυτοκράτωρ κατὰ τὰ προεχέει εἰς Κέρκυραν ταξιδεῖον τοῦ ἐνδέχεται νὰ ἐπισκεφθῇ καὶ τὰ Ἰωάννινα, δὲν φαίνεται στερομένη τῆς ὑψηλῆς ταύτης ἐπισκέψεως διεδόθησαν καὶ ἐνδοχέρην. Καὶ ὁ Γ. Διοικητὴς Ἰωαννίνων Χιλιμή Πασᾶς δὲν θεωρεῖ ἐντελὲς ἀπὸ τῆς αὐτῆς πρὸς τοῦτο δὲ ἐπιβαλὼν ἐράνους εἰς τοὺς καταπολεμῶντας 15 φανούς συστήματος Σήγ, ὅπως κατὰ τὸ ἐνδὸν παρουσιάζη εὐπρόσωπον τὴν πρωτεύουσιν τῆς νομοκρατίας τοῦ, ταυτοχρόνως δὲ ἐδίδησαν, καθ' ἃ βέλῃσι οὕτως, αἱ ἀπαιτούμεναι διατάξεις, ὅπως ἐπισκεπτοῦσιν ἐν συντόμῳ, αἱ δύο κυριώτεραι ἀρχαὶ τοῦ νομοῦ ὁδοὶ (Πρεβέζης — Ἰωαννίνων καὶ Ἀγίου 40 — Ἰωαννίνων) καὶ νὰ ἐπιδιορθωθῶσιν αἱ ἐν κατὰ καταστάσει ἐπιδεικνόμεναι γέφυραι. Ἐπίσης θεσπίζεις ἐπιπροσφύνη, ὅτι ὁ Βασιλεὺς ἡρώτης τηλεγραφικῶς ἐκ Κηφισίας πρὸς τοῦ ὑπουργείου τῶν Στοιβατικῶν περὶ τοῦ ἀπαιτουμένου ποσοῦ ὑποδημάτων καὶ ἐνδυμάτων, ὅπως υποδηθῶσι καὶ ἐνδύσων εὐπρεπῶς οἱ τῆς φρουρᾶς ἄνδρες.

Ἡ εἰδήσις περὶ τῆς αὐτοκρατορικῆς ταύτης ἐνδο-

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ

Πᾶσα αἴτησις ἀφορῶσα εἰς τὸ φῶλλον ἀπευθύνεται

Πρὸς τὸν κ. Γ. Λαμπροῦ διηγήτορον
Ὁδὸς Σόλωνος 36

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἀποδίδονται

χομένης ἐπισκέψεως ἡκούσθη παρ' ὧν ἐνταῦθα μετὰ πολλῆς χαρᾶς, καθ' ὅσον οἱ μὲν Τούρκοι διαβλέπουν ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Κρίστου τὸν εὐκρέτερον (:) φίλον τοῦ Παδισχ, οἱ δὲ ἡμέτεροι τὸν κραταῖον ἀδελφὸν τῆς σεπτῆς καὶ συμπαινεστῆς συζύγου τοῦ πρίγκιπος διαδόχου τοῦ Ἑλληνικοῦ θρόνου, καὶ ὡς τοιοῦτον ὅπου ὑπάρχουσιν Ἕλληνες εἴτε ἐλευθεροί, εἴτε ἀλύτρωτοι θὰ ἴδωσι μετ' ἐκδηλώσεων ἀνυποκρίτου ἀγάπης καὶ βαθυτάτου σεβασμοῦ. Πρὸς τὴν ποθητὴν δὲ ταύτην μέχρι Ἰωαννίνων αὐτοκρατορικὴν ἐκδρομὴν δύναται τις οὐχὶ παραλόγως νὰ σχετίσῃ τὸ πρὸ 10 δέκα περίπου μηνῶν ταξιδεῖον εἰς Ἰωάννιναν τοῦ ἐν Τεργεστῇ Γ. Προξένου τῆς Γερμανίας κ. Hermann Stannius διαμεινάντος τότε ἐπὶ 3-4 ἡμέρας ἐν τῇ πόλει ταύτῃ καὶ εἰδικώτερον ἐν διατρίβαντος εἰς τὰ ἀφορῶντα εἰς τὴν τοποθεσίαν Δωδώνης καὶ τὴν γένομένην ἀνασκαφὴν ἐν αὐτῇ.

Ὁ κακὸς δαίμων τῆς διχονοίας καὶ διαιρέσεως μεταξὺ ἀδελφῶν εὖρεν ἐσχάτως ἐδαφρος πρόσφορον τῶν καταχθονίων ἐνεργειῶν τοῦ τὴν ἡρώτην ἀκρόπολιν τοῦ ἐν Ἡπείρῳ Ἑλληνισμοῦ, τὴν Χιμάραν. Κατηγγέλθησαν καὶ ἐσυκοφαντήθησαν παρὰ ταῖς ἐκεῖ ὁθωμανικαῖς Ἀρχαῖς πέντε ἑγρητοὶ πολῖται, οἱ Δημήτριος Ἀνδρουτσος κτηματίας, Ἰωάννης Ρέτζος ἱατρός, Μαργαρίτης Βάρρας κτηματίας ἐκ Χιμάρων καὶ οἱ Κίτσος Οἰκονόμου καὶ Κοσμάς Πάσος ἐκ Πουλῆσας ὡς ἀποτελοῦντες μέλη ἐπαναστατικῆς κομιτᾶς καὶ ὡς ἀποκρύψαντες μεγάλην ποσότητα ἀπηγορευμένων ὀπλῶν. Ἡ ἐν τοῖς ὡς ὑπόπτους καταγγελλομένη μέρει γενομένη ἐρευνα οὐδὲν ἀπολύτως τὸ ἐνοχοποιητικὸν ἡδυνήθη ν' ἀνακαλύψῃ. Μολαταῦτα οἱ συκοφαντηθέντες ἀπεστάλησαν εἰς Ἰωάννιναν διὰ τὰ περαιτέρω, ὅπου διατελοῦσιν ἐγκάθειρτοι.

ΑΓΓΕΛΜΑΤΑ ΚΑΙ ΘΡΥΛΟΙ

Πόσον φιλελληνικὸς ἔχει τὰς διαθέσεις ἡ αὐστριακὴ διπλωματία, πρὸς ἣν ἔνεκα τῶν σιδηροδρομικῶν τῆς σερβικῆς εὐρεθείαν προεγείρεται αἱ συμπάθειαι ὧν ἐν τῇ Ἑλλάδι ἀκρίτως, ἀποδεικνύουσιν αἱ κατὰ τὴν 14 τοῦ περικοπέντος ἐνῶπιον τῆς ἀντιπροσωπείας τῆς αὐστριακῆς βουλῆς λεχθέντες λόγοι τοῦ Αἰρεντὰ ἀποκοινομένου πρὸς ἐπερωτήτοιν τοῦ βουλευτοῦ Δόμνενικ περὶ τῆς ἐν Ἀν. Ρωμυλίας δημιουργηθείσης καταστάσεως. Ἐνεκα τῶν φροντίδων, εἶπεν ὁ Αἰρεντὰ, δὲ ἐπέδωξεν ἡ βουλγαρικὴ κυβερνήσις μετὰ τὰ θλιβερά γεροντά τοῦ 1906 ἐν Ἀνατολ. Ρωμυλίας, αἱ φρεσὶς βαιοπραγίαι αἱ γινόμεναι κατὰ τῶν Ἑλλήνων, δὲν θὰ ἐπαναληφθῶσι πλέον. Δύναται τις ἐπομένως εἰπεῖν, ὅτι ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἰδιοκτησία τοῦ ἑλληνικοῦ στοιχείου δὲν θὰ ἀπειληθῇ πλέον.

Οἱ περίτεχνοι οὗτοι λόγοι τοῦ Αἰρεντὰ ὁρῶσι μὴ μόνον ἐκείνην ἀποστάσεως διπλωματικὴν πρῶτον ἢ βουλγαρικὴν κυβερνήσιν οὐδεμίαν ἐλαβερόναι νὰ τιμωρήσῃ τοὺς κακούργους κατὰ τῶν Ἑλλήνων ἐκτός τῆς προνομίας νὰ χανεῖν ἐρεδωμένη ἐπὶ τῆς φύλας τῶν ἱσχυρῶν, ὅλος ὁ Αἰρεντὰ, ὅτι παρὰ τῶν Ἑλλήνων ἦρπασαν, σχολεῖα, νοσοκομεῖα, ναοὺς, ἀστικά κτήματα, οἱ ἐπιτηδείους ἐξαπτόμενοι τῶν βουλγαρικῶν πόλεων ὄχι. Ἡ ἰδιοκτησία τῶν Ἑλλήνων δὲν θὰ ἀπειληθῇ πλέον! Ἀναμφιβόλως, διότι ἑλληνικὴ ἰδιοκτησία δὲν ἀπέμεινε πλέον. Ὁ περὶ τούτου ἀμφισβῆλλον, δὲ εἰσὶν εἰς Πειραιᾶ, ὅπου θὰ ἴδῃ ἀποδιδόμενος τοὺς ἡρωϊκοὺς πυλάδας καὶ ἀπογοητευόμενος οἱ δὲ πασχοντοὶ, πᾶς προσηλασίζονται καὶ δακρύουσι τὰ ἀτυχῆ ἑλπίματα τὰ ἀπομεινάντα μέχρι τοῦδε ἐν Βουλγαρίᾳ ἐκ τῶν μέχρι χθὲς ἀνθρώπων ἑλληνικῶν πόλεων. Ποκαπνίσθησαν ὅσιν δὲ ἡδύνατο νὰ διπλοῦντο ὁ ἀδελφικὸς βαρύνων κατὰ τῶν ἀνθρώπων Ἑλλήνων τῆς Βουλγαρίας, οἵτινες ἐπὶ ταῦτα ποτε, ὅτι αἱ ὁποιοῦνται τῶν προκατήτων τοῦ Αἰρεντὰ κατὰ τῆς συνθήκης τοῦ Βεροῦλου καὶ τοῦ διοικητικοῦ ὁργανισμοῦ τῆς Ἀνατ. Ρωμυλίας θὰ ἐσκέπον τὴν θεοκελευμένην καὶ ἐθνικὴν τῶν συνείδησιν κατὰ παντὸς ἐκδυσίμου καὶ τὴν ζωὴν τῶν ἀπὸ τῶν αἰμοκαρῶν καὶ ἀνάνδρων ἀπορῶν τοῦ Κρούμου. Αὐτοὶ ὅσοι εἶναι καταπρωτάτη τὸ νὰ παρῇται εἰς τοὺς τῶν παθῶν ὡς παρηγορία τὸ ἀσύνολον πρῶτος. Εἶναι πρῶτος δὲ, διότι οὐ μόνον τὴν ἐθνικὴν ἰδιοκτησίαν (τὴν κοινὴν λέγουσιν) τῶν Ἑλλήνων ἦρπασαν οἱ Βούλγαροι, ἀλλὰ νῦν προσδίδουσιν καὶ αὐτὴν τὴν ἀπομεινάντην. Διότι δὲν ἀγνοεῖ ὁ βαρύνων, ὅτι μόλις πρὸς μὴν ἐν Πύργῳ ἐνεργήθησαν ἐπὶ τὴν ἐκτὸς καταστροφὰ Ἑλλήνων, ἀναμφιβόλως δὲ οἱ ἐν Βουλγαρίᾳ Προξένου τοῦ Καίσαρος βασιλέως θὰ ἐπληροφόρησαν τὸν εὐγενὴ βαρύνων, ὅτι οἱ Ἕλληνες ἱερεῖς, δέρονται, ἀπαρτίζονται βίβ τῶν ἐκκλησιαστικῶν, φυλακίζονται, ἀπειλοῦνται ὑπὸ τῶν ἐξ ἐπαγγέλματος

ποία, βάλουσα από Λιανοκλαδίου διά Βαρυμπό-
πης εις Αιγάτωρα και Χάνι Πανέσσου, να ενόση
οιδηροδρομικώς τὸ Καρπενήσιον μετὰ τὴν γραμμὴν
τοῦ Λαρισσαίου.

ΑΠΟ τῆς ἱερᾶς προσοχῆς Μαρίνου τοῦ ὑπουργοῦ
τῶν ἑσωτερικῶν, ὡς ἀνηγγέλλαν, παρέσχε τὴν
ἄδεια τῆς χρήσεως τοῦ τρίτου τμήματος τοῦ σιδη-
ροδρόμου ἀπὸ Μπαλλίου εἰς Λαμίαν ὑπὸ δροῦς
ἐξασφαλίζοντας τοὺς διαβάτας ἀπὸ παντὸς κινδύνου
κατὰ τὴν διάβασιν τῆς γεφύρας τοῦ Γοργοποταμοῦ.
Οὕτω μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἡ πρωτεύουσα τῆς Φθιώ-
τιδος ἐνοῦται μετὰ τῆς πρωτευούσης τοῦ κράτους
διὰ ταχίστης συγκοινωνίας καὶ μέγας εὐφροσύνης. Ἐλ-
λάδος προικίζεται διὰ τοῦ μεγάλου δρόμου
τοῦ νεωτέρου πολιτισμοῦ, τοῦ σιδηροδρόμου, ὅστις
δὲν καθιστᾷ μόνον ἄνετον τὸν βίον, δὲν πολλαπλα-
σιάζει τὴν ἀξίαν τῆς γῆς, τὸν προσιόντων τῆς καὶ
τῆς ἀνθρωπίνης ἐργασίας, ἀλλ' εἶναι καὶ ὁ ἀριστος
φορὸς τῆς τάξεως καὶ τῆς ἡμετέρας.

Αἱ θεσσαλικάι ἐφημερίδες διεργημένους τὴν
ζωηρὰν χαρὰν τῶν κατοίκων τῆς ἐριζώλακος χώ-
ρας ἐπὶ τῷ δι τὴν παρελθούσαν Παρασκευὴν γε-
νικῇ καὶ σχετικῇ ἀφθονίᾳ βροχῇ ἔλουσαν δολιχὴν
ρον τὴν ἐπιστάσαν ἐκείνην τοῦ κράτους καὶ ἀπεσώ-
θησε μεγάλας ζημίας τῆς γεωργίας καὶ κτηνοτρό-
φιας.

ΤΟ παρελθὸν Σάββατον ἔληξαν αἱ ἐξετάσεις τοῦ
πρίγκιπος Χριστοφόρου, ὅς παρηκολούθησαν ὁ βα-
σιλεὺς, ὁ διάδοχος, ὁ πρωθυπουργὸς καὶ ὑπουρ-
γὸς τῶν στρατιωτικῶν, ὁ πρίγκιψ Ἀνδρέας καὶ
ἄλλοι τῶν ἀνωτάτων ἀδικῶν. Μετὰ τὰς ἐξετάσεις
ὁ πρίγκιψ ἐδέχθη τὰ συγχαρητήρια τῶν παριστα-
μένων, εἰτα δὲ ἐδόθη γυνὴ μὲς πάντας τοὺς παρ-
ενοθέντας καὶ τοὺς καθηγητὰς τοῦ πρίγκιπος.
Ὁ βασιλεὺς συγκεκινημένος ἤγειρε πρός τινος ὑπὲρ
τοῦ υἱοῦ τοῦ καὶ τῶν καθηγητῶν αὐτοῦ, ἰδίᾳ τῶν
Σακελλαροπούλου καὶ Ἀργυροπούλου, οἵτινες φι-
λοτίμως ἐκοπίασαν ὑπὲρ τῆς ἐκπαίδευστος τοῦ
υἱοῦ τοῦ Χριστοφόρου. Διὰ Β. Α. ὁ πρίγκιψ θὰ
καταταχθῇ εἰς τὸ πεζικὸν μετὰ τὸν βαθμὸν τοῦ
ἀνθυπολοχαγοῦ.

Η Α. Υ. ὁ πρίγκιψ Γεώργιος, ὁ Κρητικὸς, ἀπ-
έστειλε πρὸς τὸν Γενικὸν Γραμματέα τῆς ἐπιτρο-
πῆς τῶν Ὀλυμπιακῶν Ἀγώνων τὴν κάτωθι ἐπι-
στολήν:

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 12 Φεβρουαρίου 1908.

Κύριε Γενικὸν Γραμματέα,
Γνωρίζω ὑμῖν, δι' ἰδρὺν ἑπαθλὸν ἐπαμειβόμε-
νον ἐπ' ὀνόματι ἐμοῦ καὶ τῆς συζύγου μου, ἵνα
τοῦτο ἀπονέμῃται εἰς εἰδικὸν ἀθλητικὸν ἀγῶνα
μεταξὺ τῶν διαφόρων Σχολῶν τοῦ Ἑθνικοῦ Πα-
νεπιστημίου.

Ἐπὶ τοῦ κυπέλλου τούτου εἶνε κεχαραγμένα:
«Ἐπιτροπὴ Ὀλυμπιακῶν Ἀγώνων. Ἐπαθλὸν
ἐπαμειβόμενον ἀθλητικὸν ἀγῶνα μεταξὺ Παινη-
τῶν τῶν διαφόρων Σχολῶν τοῦ Ἑθνικοῦ Πανε-
πιστημίου. Ἀθλοῦται: Ἡ Α. Β. Υ. ὁ πρίγκιψ
Γεώργιος καὶ Ἡ Α. Β. Υ. ἡ πριγκίπισσα Μαρία».
Ὁ ὑπολογισμὸς τῆς ἀπονομῆς τοῦ ἐπαθλοῦ
τούτου θέλει γίνεσθαι ὡς ἑπείτα:

Διὰ πρώτην νίκην ἀθλητοῦ θέλει ὑπολογίζεσθαι
ὁ ἀριθ. 3, διὰ δευτέραν νίκην ὁ ἀριθ. 2, διὰ
τρίτην νίκην ὁ ἀριθ. 1. Διὰ πλείονος νίκας τοῦ
αὐτοῦ ἀθλητοῦ θέλει ὑπολογίζεσθαι κατὰ τὴν ὡς
ἄνω βαθμολογίαν μόνον μία δολιχὴρος νίκη, διὰ
δευτέραν μοῖαν ἢ ἐλάσσονα τὸ ἥμισυ τῆς ἀξίας
τοῦ σχετικοῦ ἀριθμοῦ, διὰ δὲ τὰς λοιπὰς τὸ τρίτον
τῆς ἀξίας τοῦ σχετικοῦ ἀριθμοῦ.

Ἡ Σχολή, ἥτις θέλει τῷ μεγαλειτέρῳ
ἀριθμῷ διὰ φοιτητῶν ἀνηκόντων εἰς αὐτήν, θὰ λαμ-
βάνη τὸ κύπελλον καὶ θὰ κρατῇ αὐτὸ ἐπὶ ἔντος.

Τὸν ὁρισμὸν τῶν ἀγωνισμάτων ὡς καὶ τὴν
ἐποχὴν τῆς τελέσεως τοῦ ἀγῶνος ἐπαφίεται νὰ
ὀρίσῃ ἐκάστοτε ἡ Ἐπιτροπὴ τῶν Ὀλυμπιακῶν
Ἀγώνων.

Ἀν Σχολή τις κερδίσῃ κατὰ τρία συνεχῆ ἔτη,
τότε θὰ γείνη ὁριστικῶς κυρία τοῦ κυπέλλου.

Μετ' ἄκρας ὑπολήψεως
(ὑπογ.) ΓΕΩΡΓΙΟΣ

ΚΑΤΑ πληροφορίας ἐκ Ρώμης ἀθηντικῶς αἱ
ἐνέργειαι, εἰς τὰς ὁποίας κατ' ἐντολὴν τῆς κυβερ-
νήσεως προέβη ὁ ἐν Ρώμῃ ἐπιτετραμμένος τῆς
Ἑλλάδος κ. Μητροπόπουλος διὰ τὴν προμήθειαν
κινήσης ἐκ τοῦ ἰταλικοῦ μονοπωλίου, ἐπέφθησαν
ὑπὸ ἐπιτυχίας, τῆς ἰταλικῆς κυβερνήσεως ἀποδε-
χθείσης νὰ προμηθεύσῃ εἰς τὸ ἑλληνικὸν Κράτος
ἐκ τῶν ἀποθηκῶν τοῦ μονοπωλίου ἐπὶ μίαν διε-
τίαν κινήσιν πρὸς 6 1/2 περίπου λεπτά κατὰ γραμ-
μῶν.

Αἱ πληροφορίες προσθέτουσι δι' ἑλὼν προσεχῶς
θέλει ὑπογραφῇ σχετικῇ σύμβασις.

Η ΥΠΟ τὴν Ὑψηλὴν προστασίαν τῆς Α. Μ.
τοῦ βασιλέως Κεντρικῇ Σηροτροφικῇ Ἐταιρείᾳ
ἀπέστειλε τελευταίως πρὸς διανομὴν δωρεὰν εἰς
τοὺς κατοίκους μορεόδεονδρα εἰς Κέα 500, εἰς
Λευκάδα 500, εἰς Τήνον 1,000, εἰς Κρανίδιον
300, εἰς Ὑδραν 300, εἰς Λαγυάδα 300, εἰς
Ἀλεξάνδριον 200, εἰς Τρίπολιν 100, εἰς Κουκουδιά-
σους 100, Πόρον 200 καὶ Ἐλευσίνα 500.

Η ΖΗΤΗΣΙΣ τῶν τετραδράχμων λαλείων τοῦ
στόλου διὰ τὴν κλήρωσιν τοῦ προσεχοῦς Ἀπρι-
λίου ἀδελφῆς δομηταί. Ἐλπίζεται, δι' ἡμέρας τῆς
κλήρωσεως θὰ ἐξαντληθῶν ἅπαντα
τὰ ἐκδοθέντα γραμμάτια—τριαντάσαι χιλιάδες—δὲν
ἔχουσι δ' ἀνάγκην οἱ ἡμέτεροι ἀναγνώσται νέων
προτροπῶν, ὅπως ἐνισχύσασιν τὴν κινήσιν τῶν
πανελληνίων ἐλλείδων, τὸ ταμεῖον τοῦ ἑθνικοῦ
στόλου.

ΚΑΤ' ἀσφαλεῖς πληροφορίας, ἡ κυβερνήσις ἀπ-
εργάσισεν ὁριστικῶς τὴν κατασκευὴν τῆς σιδηροδρο-
μικῆς γραμμῆς Σάρογης—Τεγέας—Τριπόλεως.

Πρὸς τὸν σκοπὸν μάλιστα τούτον ἐγένετο παρὰ
τῆς κυβερνήσεως καὶ διαβήματα παρὰ τῇ Ἐταιρείᾳ
τῶν σιδηροδρόμων Πελοποννήσου πρὸς βολοδοσκό-
πῳ αὐτῆς, ἂν εἶναι προδιατεθειμένη νὰ ἀναλάβῃ
αὐτὴ τὴν κατασκευὴν.

Σχετικῶς μετὰ τὸ ζήτημα τοῦτο ἐγγράφῃ προσέτι,
δι' ὁ κ. Στράτος ἀποφαίνεται εἰς τὴν ἐκθεσίαν του,
δι' ὅταν μάλιστα ἀμέσως νὰ γείνη ἐναρξίς τοῦ
ἔργου δι' ἐγγράφῃς κονδυλίου 300 χιλ. δραχ. εἰς
τὸν προϋπολογισμόν, διότι ἡ ἔταιρεία τῶν σιδηρο-
δρόμων Πελοποννήσου εἶναι δυσχερῶς ἐν ἡ ἀνα-
λάβῃ τὴν ἐκμετάλλευσιν ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς δροῦς,
ὅφ' οὗς ἔχει καὶ τὴν γραμμὴν Μελγαλά—Κυπα-
ρισσίας, μετὰ τὸ μόνον πλεονέκτημα, δι' ἃν περ-
τώσει, κατὰ τὴν ὁποίαν ἤθελε παρουσιασθῇ ἄλλη
ἑταιρεία μετὰ τοὺς αὐτοὺς δροῦς, τοὺς ὁποίους
ἐκείνη ἤθελε προτείνει, νὰ προτιμᾷται ἡ ἔταιρεία
τῶν σιδηροδρόμων Πελοποννήσου.

Ἡ κυβερνήσις εἶναι ἀποφασισμένη, ἐν περιπτώ-
σει ἀρνήσεως τῆς ἑταιρείας νὰ προκηρῶσῃ μεθο-
δικὴν δημοπρασίαν.

Η ΑΡΜΟΔΙΑ στρατιωτικῇ ἐπιτροπῇ ὑπέβαλε
προχθὲς εἰς τὴν Γεν. Διοίκησιν τὴν ἑκθεσὶν αὐτῆς
περὶ τῶν γεμιστῶν τῶν δυνάμεων Μάνλικερ. Ἐν ἡ
ἀποφαίνεται ὑπὲρ τῶν γεμιστῶν Πίπερ. Ἡ ἐκ-
θεσις αὕτη διαβιβάζεται εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ
ταμεῖου Ἀμύνης θὰ προκαλέσῃ τὴν ἀπόφασιν αὐ-
τῆς περὶ κατασκευῆς 20 ἑκατομμυρίων φυσιογόνων ἐν
τῷ καταστήματι Κέλλερ ἐν Βιέννῃ, διότι τοῦ κα-
ταστήματος τούτου κατὰ τὰς γενομένας τὸ θέρος
δοκιμὰς προεκήρυξαν τὰ φυσιογόνα καὶ τὸ κατά-
στημα τοῦτο κατασκευάζει καὶ τοὺς γεμιστῆρας
Πίπερ.

Ο ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ Γουλιέλμος θὰ εὐρίσκηται
ἐν Κερκύρᾳ τὴν 19 τοῦ προσεχοῦς Μαρίνου. Καί-
τοι δὲ ἀνεπίσημος ἔστι ἡ ἀφιξίς του, ἐλήφθησαν
δ' ὅμως πᾶσαι αἱ ἀποφάσεις, ὅπως ἀποδοθῶσι
μὲν αὐτῷ αἱ οἰκίαι τιμαί, ἐξασφαλισθῇ δὲ ἡ ζωὴ
τοῦ αυτοκράτορος ἀπὸ παντὸς κινδύνου. Ἡ ἀστυ-
νομία τῆς Κερκύρας ἐνισχύθη ἐπαρκῶς πρὸς τοῦτο.
Ἰσως ἡ Κέρκυρα καταστῇ κέντρον σπουδαιότη-
τος πολιτικῆς συναντήσεως, ἂν ἀναλογισθῶμεν τὴν
εἰδησιν, δι' ἣν κατὰ τὸν αὐτὸν περίπου χρόνον καὶ ὁ
βασιλεὺς Ἐδουάρδος ἐπισκεπτόμενος ἐν Νεαπόλει
τὸν Ἰταλὸν μονάρχην σκοπεῖ νὰ ἔλθῃ εἰς Ἀθήνας
μετὰ τῆς βασιλείας. Ἀρὰ γε διερχόμενος ἐγγὺς
τῆς Κερκύρας, ἵνα ἔλθῃ εἰς Ἀθήνας δὲν θὰ θε-
λήσῃ νὰ ἔλθῃ τὸν κραταῖον ἀνεμῖον.

Η ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ Τὸ κατ' αὐτὰς
διανεμηθὲν 39ον τεῦχος τῆς «Εἰκονογραφημένης»
εἶνε ὡς καὶ τὰ ἄλλα ἀμπλυντὸν εἰς καλλιτεχνίαν,
χρόματα ἐπικαιρὰ καὶ ἐκόντας. Ἡ φωτογρα-
φία θριαμβεύει εἰς τὸ τεῦχος. Μᾶς παρουσιάζει
τὸν ἀποκλειστικόν, δὲν ὑπέστη ὁ βασιλεὺς ἀπὸ τὸ
χρῶμα εἰς τὴν Κηφισίαν. Τὸ αὐτοκίνητόν του ἀκί-
νηται καὶ οἱ υἱοὶ του καὶ ὁ ἑγγονὸς του ἔχουν κα-
ταβῆ. Εἰς μίαν ἄλλην εἰκόνα ὁ πρίγκιψ Γεώργιος
μετὰ τὴν στολήν του καὶ μετὰ πλείους σπειδῆς, φέρων
φινάρι εἰς τὸν ὄμῳ, νὰ ἐλευθερώσῃ τὸ αὐτοκίνη-
τον. Ἄλλαι πέντε εἰκόνες ἀπὸ τὸ χρῶμα ἐπακολου-
θοῦν καὶ ἑπείτα μακρὰ σειρά ἀπὸ τὴν βασιλοκτο-
νίαν, τὴν καλλιτεχνίαν μας (Λαοκράδα τοῦ Σκαρ-
εῖλη), τὸν ἔξω Ἑλληναῖον—Οἰκονομικὸν συστά-
τιον Ἀλεξάνδρου, ἐν γυνὴ εἰς Ἀθήσιν, ὅπου ὑπάρχον
Ἑλληνας—ἀπὸ τὰ παγκόσμια περιεργα—πέντε εἰ-
κόνες διὰ τὰς πλωτὰς πόλεις—ἀπὸ τὰς προόδους
τοῦ τόπου. γεωγραφικαί, προσωπογραφικαί κ.τ.λ.
κ.τ.λ. Ἡ ὕλη τοῦ τεύχους ἀνάλογος: Ἡ ἀπαράμι-
λος Σελὶς τῶν Κυρίων τῶν Μιᾶς, τὰ πρῶτα πο-
σοστὰ ὑπὸ Λάσκαρη, Αὐτογράφος ἐπιστολὴ τοῦ Ρο-
λάνδου Βοναπάρτου, Αἱ ἐσθραὶ ὑπὸ Ἀλμερ, μυθ-
ιστόρημα. Παντοῦ καὶ ἀπ' ὅλα κ.τ.λ. κ.τ.λ.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Τὸ «Ν. Ἀστὺ» ἔλαβεν ἐκ Βερολίνου περὶ τῶν
ἐν Σοφίᾳ γενομένων ἐσθρῶν ἐπὶ τῇ 30ῇ ἐπετελῶ
τῆς ὑπογραφῆς τῆς συνθήκης τοῦ Ἀγίου Στεφάνου
τὰ ἐπόμενα ἀπὸ 19 τοῦ ὑπερμεσοῦντος τηλεγρα-
φήματα.

«Τηλεγραφοῦσιν ἐκ Σόφιας δι' ὁ πανηγυρισμὸς
τῆς 30ῆς ἐπετελῶ τῆς ὑπογραφῆς τῆς συνθήκης
τοῦ Ἀγ. Στεφάνου διήρξεν μεγαλοπρεπέστατος. Χι-
λιάδες λαοὶ μετὰ σημαίων καὶ λαβάρων ἀπὸ πρῶτας
συνέρχοντο εἰς τὴν πλατείαν τοῦ Αὐτοκράτορος
Ἀλεξάνδρου τοῦ Β' τοῦ ἐλευθερωτοῦ τῆς Βουλ-
γαρίας, εἰς τὴν ὁποίαν ἀπὸ ἐνωρὶς ἐπίσης εἶχον

παραταχθῇ τὰ ἐν τῇ πρωτευούσῃ ἐδρεύοντα στρα-
τιωτικὰ σώματα.

Μετὰ τὴν δοξολογίαν, ἀντιπροσώποι τοῦ στρα-
τοῦ, τῆς Βουλγίας, τοῦ κλήρου, τῶν ὑπαλλήλων καὶ
τῶν σχολείων ἐστειραν τῶν ἀνδριάντα Τσάρου τοῦ
Ἐλευθερωτοῦ ὑπὸ τὰς ζητωκρανὸς τοῦ πλήθους
καὶ τοὺς ἤχους τοῦ ρωσικοῦ καὶ τοῦ βουλγαρι-
κοῦ ὕμνου.»

«Μετὰ τὴν τελετὴν τῆς στέψεως τοῦ ἀνδριάντος,
συνεκρατήθη εἰς τὴν πλατείαν τῇ ἐνεργείᾳ τῶν
Βουλγάρων μακεδόνων, συλλαλητήριον. κατὰ τὸ
ὁποῖον πολλοὶ ἔλαβον τὸν λόγον, κατηχησάντες
τὴν πολιτικὴν, τὴν ὁποίαν ἀκολουθοῦν εἰς τὴν Μα-
κεδονίαν ἡ Γερμανία καὶ ἡ Αὐστρία καὶ ἐξάρατες
τὰς φιλανθρωπικὰς προσπάθειάς τῆς Ρωσίας.

Ἐν τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, διὰ τοῦ ὁποίου
οἱ Βουλγαρομακεδόνες διαμαρτυροῦνται κατὰ τῆς
αὐτοπρογεγραμμένης συμφωνίας ἐν τῇ Ἑγγύς Ἀνα-
τολίᾳ, κατηγγέλλοντες αὐτὴν ὡς πολιτικὴν
ἀπαίσιαν διὰ τοὺς μακεδονικοὺς πληθυσμούς, ὡς πο-
λιτικὴν δυσοδοκονομένην διὰ τὴν Τουρκίαν καὶ τείνουσαν νὰ
διακινήσῃ χάριν τῶν ἀπολαυτῶν αὐτῶν τὴν δου-
λείαν, εἰς τὴν ὁποίαν διατελεῖ ἡ Μακεδονία.

Τὸ ψήφισμα ἐν τῇ αὐτῇ ἐκκλησίᾳ πρὸς τὴν
Ἑθνοπαικὴν κοινὴν γνώμην, πρὸς τὴν Ρωσίαν,
Ἀγγλίαν, Γαλλίαν καὶ Ἰταλίαν, τὰς ὁποίας ἐκετεῦ-
σιν νὰ συντελέσουν εἰς τὴν πραγματοποιήσιν τῆς
αὐτονομίας τῆς Μακεδονίας καὶ τοῦ διορισμοῦ Δι-
οικητοῦ αὐτῆς.»

«Μετὰ τὸ συλλαλητήριον, τὸ πλῆθος ἐν διαδηλώσει
μετέβη εἰς τὰ διπλωματικά πρακτορεῖα τῶν Δυνά-
μεων καὶ ἐπέδωκε τὸ συνταχθὲν ψήφισμα. Ἡ ἐπι-
τροπὴ ἡ διοργανώσασα τὸ συλλαλητήριον ἀπέστειλε
μετὰ τὸ πέρας αὐτοῦ ἐκ μέρους τοῦ βουλγαρικοῦ
λαοῦ εὐχαριστήρια ψηφίσματα πρὸς τὴν ρωσικὴν
Κυβέρνησιν καὶ τὸ ἐν Λονδίῳ Βαλκανικὸν Κομι-
τάτον, ἐκφράζοντα τὴν ἐγνωμοσύνην τῶν Βουλ-
γάρων διὰ τὴν ὑποστήριξιν ἣν παρ' αὐτὸν τυχόν-
τοισιν Ἑλλήσις ὁ δῆμαρχος Βάργης ἀπηύθυνε πρὸς
τὴν Δουμνὰν τηλεγράφημα διὰ τοῦ ὁποίου ἐκφρά-
ζει πρὸς αὐτὴν, ὡς ἀντιπροσώπων τοῦ ρωσικοῦ
λαοῦ, τὴν ἐγνωμοσύνην τοῦ Βουλγαρικοῦ ἔθνους
διὰ τὴν ἀπελευθερώσιν του.»

ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΔΙΔΟΧΟΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΕΜΠΕΔΟΚΛΕΟΥΣ
ΙΔΡΥΘΗΣΗΣ ΤΩ 1886

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ

Κεφάλαιον 5.000.000 Δραχμῶν.

Τμήμα Τραπεζικόν. Συντάλαγμα.—Ἐκδόσεις ἐπιταγῶν τσέκ.
—Πιστωτικαὶ ἐπιστολαί. —Εἰσπράξεις.—Δανεία ἐπὶ ἐνεχυρῷ
Χρηωγράφου.—Προεβόλσεις.—Καταθέσεις.—Φύλαξις τίτ-
λων καὶ τιμαλφῶν.

Τμήμα Ταμειριακόν. Ταμειυτήριον 4 οἱ.—Μηνιαία κατα-
θέσεις ἀνατοκιστικά.

Τμήμα Χρηματιστηριακόν.—Ἀγοραπωλησίαι χρηωγράφων.—
Χρηματιστικὰ ἐντολαί.

Τμήμα ἑμπορικόν.—Προμηθεῖαι ἐμπορευμάτων.—Ἀντι-
προσωπεῖαι οἰκόν.—Πληροφορίαι ἐμπορικαί.—Δέρματα κα-
τεργασμένα βυρσοδεύου Μοσχάτου.

Γενικὸν Πρακτορεῖον.—Ἐλλάδι τῆς Γαλλικῆς Ἀσφαλι-
στικῆς Ἐταιρείας κατὰ τὸ πῦρος καὶ τῆς ζωῆς ὁ «Φοίνιξ».

ΤΟΚΟΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΩΝ

3 1/2 οἱ ἀπὸδοσις εἰς πρώτην ζήτησιν
4 οἱ » » μετὰ τρεῖς μῆνας
4 1/4 οἱ » » μετὰ ἑξ μῆνας
4 1/2 οἱ » » μετὰ ἔντος
5 οἱ » » μετὰ δύο ἔτη
5 1/2 οἱ » » μετὰ τρία ἔτη καὶ πλέον
Διὰ καταθέσεις εἰς χρυσὸν κατὰ 1 1/2 οἱ ὀλιγώτερον

ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΟΥ κ. Ι. ΔΑΜΠΡΟΥ

ΔΙΚΗΓΟΡΟΥ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΚΤΟΥ ΤΟΥ «ΑΓΩΝΟΣ»

Ἀναλαμβάνει τὴν διεκπεραίωσιν πάσης δι-
καστικῆς ἡ διοικητικῆς διαφοράς ἐνώπιον παν-
τὸς δικαστηρίου ἐν Ἑλλάδι καὶ πάσης δικα-
στηρικῆς ἀρχῆς, ἐνεκα δὲ τῶν πολλῶν αὐτοῦ
σχέσεων πρὸς γαιουκτημόνας ἐν Θεσσαλίᾳ ἰδίᾳ
ἀναδέχεται τὴν πώλησιν ἀγροτικῶν κτημάτων
πάσης ἀξίας. Εἰς τοὺς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἀνα-
γνωστὰς τοῦ «Ἀγῶνος» τοὺς ἐπιθυμοῦντας
νὰ ἐπιστρέψωσιν εἰς τὴν πατρίδα καὶ τοπο-
θετήσωσι τὰς οἰκονομίας των ἀσφαλῶς καὶ
μετ' ὀφειλῆς τὸ γραφεῖον τοῦτο συνιστᾷ σήμε-
ρον ἰδίᾳ τὴν ἀγοράν ταιούτων κτημάτων, ἐ-
τινα ἀποφασίσαι καὶ καλλιεργούμενα, ὡς σή-
μερον ἀπὸ τῶν καλλιεργούντων, τόκον τοῦλάχιστον 7 ἐπιτοῖς ἑκατομ. Προθύμως παρέχεται
πᾶσα πληροφορία τῷ αἰτούντι.

ΣΜΥΡ. Π. ΔΑΜΠΡΟΥ

ΝΕΟΣ ΕΛΛΗΝΟΜΗΜΟΝ
Μηνιαῖον περιοδικὸν σύγγραμμα
ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΝ
ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ
ΕΝ Τῷ ΕΣΩΤΕΡΙΚῷ — ΕΝ Τῷ ΕΣΩΤΕΡΙΚῷ
Δοχ. 16 Φε. 20. 16

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐντοκοὶ Καταθέσεις

Ἡ Ἑθνικὴ Τράπεζα δέχεται ἐντόκων
καταθέσεων εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια καὶ εἰς
χρυσόν, ἥτοι εἰς γράμματα καὶ λίρας στερεώ-
ντας ἀποδοτέας εἰς ὁρισμένην προθεσμίαν ἢ
διαρκεῖς.

Αἱ εἰς χρυσὸν καταθέσεις καὶ οἱ ἐν-
τοκοὶ αὐτῶν πληρώνονται, εἰς τὸ αὐτὸ ἡμέ-
μισμα εἰς ὁ ἐγγένετο ἡ κατάθεσις, εἰς χρυ-
σὴν δὲ ἐπιταγῆς ὅψεως (chèques) ἐπὶ τοῦ
τερικοῦ κατ' ἐπιλογὴν τοῦ ὁμολογούντος.

Τὸ κεφάλαιον καὶ οἱ τόκοι τῶν ὁμολογούν-
των πληρώνονται ἐν τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι
καὶ τῇ αἰτήσιν τοῦ καταθέτου ἐν τοῖς ἀπο-
καταστήμασι τῆς Τραπεζῆς.

Τόκοι τῶν καταθέσεων
1 1/2 τοῖς 0 1/2 κατ' ἔτος διὰ καταθέσεις 6 μηνῶν
2 » 0 1/2 » » » » 1 ἔτος
2 1/2 » 0 1/2 » » » » 2 ἔτη
3 » 0 1/2 » » » » 4 »
4 » 0 1/2 » » » » 5 »

Αἱ ὁμολογίαι τῶν ἐντόκων καταθέσεων
ἐκδίδονται κατ' ἐκλογὴν τοῦ καταθέτου συγ-
μαστικάι ἢ ἀνώνυμοι.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου).

ΙΟΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ LIMITED

Απὸ τῆς 1ης Ἰουνίου 1907 μέχρι νεωτέρας
εἰδοποιήσεως δέχεται καταθέσεις εἰς τραπεζικὰ γραμ-
μάτια ἐπὶ τόκῳ ὑπὸ τοὺς κάτωθι δροῦς:

2 1/2 οἱ εἰς α' ζήτησιν διὰ ποσὰ μέχρι 100,000
1 1/2 οἱ » » » » » » 100,000
3 οἱ » » » » » » μετὰ 3 μῆνας
3 1/2 οἱ » » » » » » μετὰ 6 μῆνας
4 οἱ » » » » » » μετὰ 2 ἔτη
4 1/2 οἱ » » » » » » μετὰ 4 ἔτη καὶ
ἐπὶ πλεον.

Ἡ Τράπεζα δέχεται ἐπίσης καταθέσεις εἰς chèques
ἐπὶ Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας, ἐπὶ τόκῳ ὡς ἑξῆς:

3 οἱ ἑτησίως ἐπὶ ἀποδοσίς εἰς α' ζήτησιν
3 1/4 οἱ » » » » » » μετὰ 6 μῆνας
3 1/2 οἱ » » » » » » μετὰ 1 ἔτος
4 οἱ » » » » » » μετὰ 2 ἔτη καὶ ἐπὶ πλεον.

Αἱ εἰς ἐπιταγὰς (chèques) ἐπὶ Γαλλίας καὶ Ἀγ-
γλίας καταθέσεις, ὡς